

Munkanapló 2015 München Erasmus+

Hat fotós tanuló indult el a Práter utcai fotós iskolából Münchenbe február 5-én. Reményekkel és tudásvágygal telve cipekedtünk ki a vonatállomásra. A hosszú utat követően végül megérkeztünk a szállásra, a Stahlgruber Stiftungba. Nagyon rendezett és kellemes hely volt, ahol mindenki külön szobával rendelkezett fürdőszobával és tévével felszerelve. Külön szerencsésnek mondhatom magam, mivel kizárólag az én szobámban volt lehetőség főzésre. Így automatikusan az én szobám lett kinevezve főhadiszállásként.

Első este elvittek minket a német diákok egy olasz étterembe vacsorázni, hogy egy kicsit megismerkedjünk egymással. 6-án reggel pedig találkoztunk Hanke úrral és körbevezetett minket a BSZ Alois Senefelder nevezetű iskolában, ami a kinti fotós iskola. Következő nap a német diákok városnéző túrát szerveztek nekünk, hogy megismerjük München nevezetességeit. Egy ideig nehezen közlekedtünk a városban, mivel rengeteg az S-Bahn és U-Bahn (metróhoz és hévhez hasonlítanám őket) . Pár nap múlva azonban már bátran neki mertünk vágni egyedül is az új dolgok felfedezésének (persze térképpel a kezünkben) . Találtunk néhány aranyos pékséget és kiséttermet is, ahol meg tudtunk ebédelni.

Természetesen iskolába is kellett járnunk, ahol hihetetlenül profi felszereléssel dolgozhattunk nap, mint nap. Budapesten adtak nekünk egy feladatot: „Kapcsolatok” címmel. Ebben a témában kellett fotóznunk, mindenkinek a saját ízlése szerint. Münchenben kaptunk még néhányat: „Benyomások” „Karácsonyi kép” „Nappali kép” „Épületfotó”. Ezen témákban elkészült képeinket rendszerezni kellett és mappákba csoportosítani az iskolai gépen. A kontrollnapon mindannyiunk képeit kivetítettük és megnéztük ki hogyan áll éppen. Hanke úr meg volt velünk elégedve. Számunkra fontos pillanat volt ez, mert így betekintést nyerhettünk egymás munkáiba is. Megtanultuk használni az Adobe Bridge-t is. Meglátogattuk az Olympia Parkot és a BMW Welt-et is.

12-én Garmischba vittek el minket túrázni. Csodálatos élmény volt. Leírhatatlan, amit ott láttunk... Óriási jégcsapok lógtak le mindenhol festői képet tárva elénk. Gyönyörű időt fogtunk ki és így az Alpok nagy részét láthattuk, amikor felértünk a hegy tetejére.

Néhányan elmehettünk megtekinteni a „Disney-kastélyt”. 200km-t utaztunk érte, de mindannyian konstatáltuk, hogy megérte!

Farsang miatt az iskola zárva volt a következő héten. Münchenben ez óriási hagyomány, mindenki az utcán beöltözve ünnepel. Emiatt 3 napig cégekhez helyeztek ki minket kettésével. Mi Róberttel a Newhouse Stúdióban voltunk Bonifatius Ametsbichlernél. Hatalmas bizalommal és kedvességgel álltak itt hozzánk. Nagyon odafigyeltek ránk, volt mit csinálnunk, úgy éreztük mi is teszünk ott valamit, nem vagyunk láb alatt. Sálakat fotóztunk be 3 napon keresztül. Izgalmas volt a munka! Ilyet itthon nem minden nap lehet látni. A felszerelés pedig itt is csodálatos volt. Nagyon sokat tanított nekünk Bonifatius

a fotózásról és pár photoshop trükköt is elleshettünk tőle. Összességében ez a néhány nap nagyon meghatározó volt számomra. Inspiráló és pozitív volt azt látni, hogy idáig is el lehet jutni úgy, hogy mint utóbb kiderült Bonifatius is a BSZ Alois Senefelder tanulója volt anno.

Az utolsó héten került megrendezésre az Inhorgenta ékszerkiállítás melyen a mi iskolánk ötvös tanulói is kiállítottak. Mi pedig lefotóztuk az alkotásaikat.

Katrin Rohde portréfotós workshop-ot tartott nekünk az iskolában:

Utolsó este Hanke úr elvitt minket az Augustiner sörkertbe vacsorázni. Tipikus bajor ételeket ettünk mindannyian. Ekkor még nem fogtuk fel, hogy lassan haza kell utaznunk és vissza kell térnünk a valóságba. Annyi csodálatos élménnyel, inspirációval teli három hetet töltöttünk el Münchenben, hogy azt le sem lehet írni. Megpróbáltam összesűríteni, de biztos vagyok benne, hogy rengeteg dolog kimaradt belőle. Hálás vagyok, hogy részt vehettem ebben a cserediák programban és szeretném mindenkinek ajánlani, mivel úgy gondolom, az életben egy ilyen lehetőségünk van csak és azt meg kell ragadni !

+ami nekem furcsa volt Németországban:

- rengeteg a bicikli mindenhol
- az emberek nyugodtak
- minden drága
- tiszta aluljárók, amik tele vannak kávézókkal és minőségi boltokkal
- a villamos kék színű és össze-vissza kanyarog, fura helyeken van megállója
- sehol sincs ellenőr, de mindenki rendelkezik bérlettel
- mindenki tud angolul
- hatalmas látványpékségek vannak

Végül néhány képem a kiadott témákban:

Kapcsolatok:

Benyomások:

Építészet:

München team:

Gáldi Dorottya